

Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komités lov

Kapittel 11: Alminnelige disiplinærforføyninger, sanksjoner etter kamp- og konkurranseregler og straffebestemmelser

§11-1. Alminnelige disiplinærforføyninger

(1) Organisasjonsledd kan tildele dem som omfattes av §11-3 (1) alminnelige disiplinærforføyninger for brudd på idrettens regelverk, vedtak eller alminnelig god oppførsel. Følgende disiplinærforføyninger kan benyttes, uten at det regnes som straff etter dette kapittel:

- a) Irettesettelse
- b) Bortvisning
- c) Utelukkelse jfr. §11-7 e) i inntil en måned.
- d) Bot på inntil kr 5.000 for enkeltperson og kr 25.000 for organisasjonsledd såfremt mulighet for bot fremkommer av et skriftlig regelverk som er gjort kjent.

(2) Alminnelige disiplinærforføyninger må ikke tildeles uten at saken er undergitt en forsvarlig saksbehandling, hensett til forseelsens art og alvorlighet, graden av skyld og reaksjonens strenghet.

§11-2. Sanksjon etter kamp- og konkurranseregler

(1) Særforbund kan gi egne kamp- og konkurranseregler som gir hjemmel for sanksjoner ved overtredelse. Dersom kamp- og konkurransereglene er gjort kjent, kan følgende sanksjoner benyttes, uten at det regnes som straff etter dette kapittel:

- a) Irettesettelse
- b) Bot oppad begrenset til kr 50 000 pr. person og kr 500 000 pr. organisasjonsledd
- c) Tap av plassering/resultat/poeng
- d) Utelukkelse jfr. §11-7 e) på inntil tre måneder fra deltakelse i et bestemt tidsrom eller et bestemt antall kamper/konkurranser. Utelukkelse kan besluttes slik at den helt eller delvis sones i terminfestet konkurransesesong.

(2) Overstiger en sanksjon de grenser som fremgår av første ledd, regnes sanksjonen som straff og straffebestemmelsene skal i så fall anvendes.

(3) I særlige tilfeller kan Idrettsstyret godkjenne andre sanksjoner inntatt i kamp- og konkurransereglene.

(4) Sanksjoner etter kamp- og konkurranseregler må ikke tildeles uten at saken er undergitt en forsvarlig saksbehandling, hensett til forseelsens art og alvorlighet, graden av skyld og sanksjonens strenghet.

§11-3. Virkeområde for straffebestemmelsene

(1) Straffebestemmelsene i §§ 11-3 flg. gjelder for følgende;

- a) Ethvert medlem av idrettslag tilsluttet NIF.
- b) Enhver utøver som deltar på lag som representerer organisasjonsledd i NIF (representasjonslag). Som vilkår for deltagelse på representasjonslag kan særforbund kreve at utøver undertegner avtale om overholdelse av straffebestemmelsene.
- c) Ethvert medlem som oppholder seg og trener/konkurrerer i utlandet.
- d) Enhver som deltar på stevner eller andre idrettsarrangementer som arrangeres av et organisasjonsledd innen NIF. Dette gjelder uavhengig av om arrangementet har karakter av trening eller konkurranse.
- e) Organisasjonsledd i NIF.

(2) Dersom deltaker i støtteapparat (trener, lagleder, medisinsk personell) ikke er medlem av idrettslag tilsluttet NIF, plikter organisasjonsledd å inngå avtale med slike personer som sikrer at vedkommende vil akseptere bestemmelsene i dette kapittel som gjeldende for seg.

(3) Organisasjonsledd i NIF kan ikke ha egne straffebestemmelser. I særlige tilfeller kan Idrettsstyret godkjenne at særforbund foretar suppleringer til straffebestemmelsene for bruk innen angjeldende særforbund. Ved tolkningstvil skal NIFs straffebestemmelser gjelde.

§11-4. Straffebelagte handlinger/unnlater

(1) Straff etter disse bestemmelser kan ilegges, dersom person eller organisasjonsledd:

- a) bryter NIFs eller NIFs organisasjonsledds regler, vedtak eller unnlater å etterkomme avgjørelse avsagt av domsorgan,
- b) utøver rettsstridig vold eller opptrer uredelig eller uhøvisk,

- c) på utilbørlig måte deltar i pengespill vedrørende en konkurranse, dersom vedkommende har tilknytning til konkurransen som utøver, dommer, trener, lagleder, støttepersonell eller annet,
- d) begår økonomiske misligheter, betaler, lar betale, tar imot eller inngår avtale om å ta imot godtgjørelse som er i strid med idrettens bestemmelser,
- e) gir uriktige eller villedende opplysninger eller forklaringer,
- f) arrangerer eller deltar i arrangement eller organisert trening med utelukket eller ekskludert idrettslag eller medlem av idrettslag tilsluttet NIF,
- g) ikke håndhever eller respekterer straff idømt utøver eller organisasjonsledd
- h) nyter alkohol/rusmidler på bane/anlegg eller garderobe for spillere, ledere eller lag, eller serverer alkohol ved arrangementer i regi av NIF eller underordnede ledd der personer under 18 år deltar eller,
- i) på annen måte opptre slik at det klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse.

(2) Ved tribunevold og andre alvorlige tilfelle av bråk og uorden i tilknytning til et idrettsarrangement, kan idrettslag og andre organisasjonsledd som har ansvar for eller deltar i arrangementet, ilegges straff uavhengig av om forholdet rammes av reglene foran og uten at det kan påvises skyld.

§11-5. Skyld

(1) For å kunne straffedømmes må det foreligge forsett eller uaktsomhet med unntak av de tilfeller som er beskrevet i §11-4 (2).

(2) En forutsetning for at organisasjonsledd kan straffes, er at noen som har handlet for organisasjonsleddet, har utvist skyld.

(3) Manglende kjennskap til bestemmelsene i dette kapittel etter at disse er trådt i kraft er ikke straffbefriende eller straffnedsettende.

§11-6. Forsøk. Medvirkning

(1) Forsøk likestilles med fullbyrdet forgåelse, dog slik at forsøk kan straffes mildere.

(2) Medvirkning rammes med mindre det motsatte er bestemt.

§11-7. Straffer

(1) De straffene som kan idømmes er:

- a) irettesettelse,
- b) bot
- c) inndragning av fordel vunnet ved straffbar handling
- d) tap av rett til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv,
- e) tap av rett til å delta i konkurranser og organisert trening (utelukkelse). I særlige tilfeller kan utelukkelsen begrenses til deltakelse i konkurranser. Utelukkelse gjelder som hovedregel deltakelse i nasjonale og internasjonale konkurranser, dog kan domsorganet begrense utelukkelsen til internasjonale konkurranser.
- f) tap av medlemskap og derav følgende rettigheter (eksklusjon),
- g) tap av rett til å avholde arrangement, eventuelt andre arrangementsmessige reaksjoner,
- h) tap av premier, mesterskap, poeng, resultat eller plassering når den straffbare handlingen kan ha hatt innflytelse på det oppnådde resultat
- i) tap av hedersbevisning.

(2) Straff etter bokstav d) til g) kan idømmes for en begrenset tid eller for alltid. Idømt straff avsagt av domsorgan omfatter alle organisasjonsledd i NIF. Domsorganet kan begrense straffen slik at den kun skal gjelde for en eller flere bestemte idretter.

(3) Dersom et medlem av idrettslag tilsluttet NIF dømmes av både NIF og et internasjonalt forbund for samme forhold, gjør NIF følgende gjeldende:

- Når det internasjonale forbundet idømmer lik eller mildere straff, vil straffeutmålingen fra norsk instans gjelde.
- Når det internasjonale forbundet idømmer strengere straff innen sin idrett, vil NIF akseptere at det nasjonale forbundet iverksetter denne straffen. Straffeutmåling for øvrig fra norsk instans gjelder.

(4) Det kan gis betinget dom med angivelse av prøvetid.

§11-8. Påtaleunntatelse

(1) Selv om overtredelse av straffebestemmelse anses bevist, kan påtaleberettiget organisasjonsledd unnlate påtale såfremt slike særlige forhold er til stede at organisasjonsleddet, etter en samlet vurdering, finner at overveiende grunner taler for ikke å påtale handlingen. Organisasjonsleddet kan gjøre unntatelse av påtale

betinget av slike vilkår det finner hensiktsmessig. Kopi av beslutning om påtaleunndlatelse sendes NIF.

(2) Dersom den som er meddelt påtaleunndlatelse mener at straffeskyld ikke foreligger, kan vedkommende bringe saken inn for NIFs domsutvalg innen en måned etter at påtaleunndlatelsen er meddelt.

(3) Beslutning om å unnlate påtale kan omgjøres av Idrettsstyret. Frist for beslutning om omgjøring av vedtak er 14 dager etter at Idrettsstyret ble kjent med påtaleunndlatelsen.

§11-9. Suspensjon

(1) Når det er grunn til å anta at en person vil bli dømt til straff etter §11-7 (1) d), e) eller f) og særlige grunner taler for det, kan den domsmyndighet som behandler saken, beslutte at den det gjelder suspenderes. Suspensjon kan besluttes for inntil to måneder av gangen. Den samlede suspensjonstid må ikke overstige den tid vedkommende antas å ville miste sine rettigheter ved endelig dom.

(2) I suspensjonstiden taper vedkommende de rettigheter som domsmyndigheten bestemmer, innenfor de rammer som fremgår av §11-7. Suspensjonstiden skal komme til fradrag i den straff som måtte bli utmålt.

(3) Den som blir suspendert skal straks underrettes om beslutningen og at suspensjonsvedtaket kan ankes inn for høyere domsinstans.

§11-10. Foreldelse

(1) Fristen for foreldelse er 5 år. Den regnes fra den dag det straffbare forhold er opphørt. Foreldelsen avbrytes når en sak anmeldes til en domsmyndighet.

(2) Når offentlig straffeforfølgning er innledet, regnes saken likevel ikke som foreldet før to måneder etter den avgjørelse som avslutter saken.

§11-11. Domsorganene

(1) Alle straffesaker behandles av NIFs domsutvalg og appellutvalg.

(2) Særforbund kan ha eget domsutvalg og appellutvalg dersom det er krav om dette fra internasjonalt særforbund. Videre kan særforbund som har tilstrekkelig sakstilfang og kompetanse eller hvor det foreligger særlige grunner søke NIF om å ha egne domsorgan.

(3) Påtalebegjæring fra særforbund med eget domsutvalg rettes til særforbundets domsutvalg. Øvrige påtalebegjæringer rettes til NIFs domsutvalg. NIFs domsutvalg kan treffe beslutning om å overføre en sak til et særforbunds domsutvalg.

Særforbundes domsutvalg kan treffe beslutning om å overføre en sak til NIFs domsutvalg for behandling.

§11-12. Saksbehandling

(1) Så vel enkeltperson som organisasjonsledd kan anmelde brudd på §11-4, men bare idrettslag, idrettskrets, særkrets/region, særforbund og NIF kan reise straffesak (påtale forholdet). Påtalebegjæring skal inngis skriftlig til vedkommende domsmyndighet så snart som mulig. Domsinstansen må først vurdere om den er inngitt til riktig instans. I motsatt fall videresendes påtalebegjæringen til rette vedkommende med underretning herom til vedkommende som innga påtalebegjæringen. Særforbund kan etablere eget påtaleorgan med samtykke fra NIF.

(2) Er mottakeren riktig instans, sendes påtalebegjæringen snarest mulig og senest innen 2 uker i rekommandert brev til den saken gjelder som gis en frist på minst 3 uker til å komme med sine bemerkninger til den inngitte påtalebegjæring. Samtidig gjøres vedkommende oppmerksom på at saken kan bli avgjort på grunnlag av den inngitte påtalebegjæringen dersom vedkommende unnlater å fremkomme med sine bemerkninger innen den fastsatte frist.

(3) Enhver sak skal avgjøres så raskt som mulig. Domsinstansen skal påse at saken under forberedelsen ikke forsinkes ugrunnet og kan i den forbindelse sette frister, avskjære bevis og foreta annen forberedende saksbehandling. Enhver sak skal utredes nøye før den blir avgjort. Part har rett til å kreve muntlig forhandling med mindre domsutvalget enstemmig finner at dette ikke er nødvendig. Dersom det tas opp muntlig forklaring av parter eller vitner, skal partene varsles og ha rett til å være til stede eventuelt sammen med rådgiver. Bare de bevis som foreligger i saken og som begge parter er gjort kjent med, blir å legge til grunn for avgjørelsen. Enhver rimelig tvil skal komme den saken gjelder til gode.

(4) Ingen kan være med på forberedelsen av saken eller avgjørelsen som selv har interesse i saken, har inngitt anmeldelse eller påtalebegjæring eller vært med på behandlingen av saken i lavere instans eller som på forhånd offentlig har gitt sin oppfatning av saken til kjenne eller det foreligger andre særlige grunner som er egnet til å svekke tilliten til dennes habilitet.

(5) Avgjørelsen skal begrunnes. Det skal redegjøres for hvilket forhold som anses som bevist og hvilken straffebestemmelse som legges til grunn.

(6) Melding om avgjørelse, sammen med begrunnelsen for denne, skal sendes partene i rekommandert brev eller på annen betryggende måte. Samtidig skal underretning gis om frist for overprøving av avgjørelsen og om til hvem kravet om overprøving skal rettes.

(7) Domsutvalget settes med tre medlemmer under behandlingen av hver sak, slik at enten leder eller nestleder skal være representert. Der domsutvalget har fattet avgjørelse om suspensjon, skal domsutvalget ved den videre behandling av saken

om mulig settes med andre medlemmer enn dem som deltok ved behandlingen av suspensjonsspørsmålet.

(8) Appellutvalget settes med fem medlemmer under behandlingen av hver sak, dog slik at appellutvalget settes med tre medlemmer ved behandling av anke over suspensjonsvedtak. Dersom leder eller nestleder har forfall, velger de gjenværende medlemmer en leder for gjennomføringen av en bestemt sak.

§11-13. Overordnet organisasjonsledds kompetanse

(1) Dersom et overordnet organisasjonsledd blir kjent med at det kan ha blitt begått en straffbar handling i et underordnet organisasjonsledd, kan det underordnede ledd pålegges å behandle saken for å vurdere om det foreligger en straffbelagt handling som nevnt i §11-4.

§11-14. Oppnevning av forsvarer og dekning av saksomkostninger

(1) Som hovedregel skal partene i en straffesak dekke sine egne omkostninger tilknyttet saken. Dersom en part helt eller delvis frifinnes, kan domsinstansen tilkjenne saksomkostninger. Tilsvarende kan domfelte i særlige tilfeller pålegges å dekke saksomkostninger.

(2) Når særlige grunner taler for det, kan domsinstansen oppnevne og bekoste forsvarer og sakkyndig.

(3) Utgifter til saksomkostninger og oppnevnt forsvarer dekkes i den utstrekning de er rimelige og nødvendige. Honorarberegning for advokat skjer etter de samme regler som gjelder offentlig oppnevnt forsvarer for tingrett. Domsinstansen godkjenner honorarenes størrelse. Domsutvalgets fastsettelse av honorar til oppnevnt forsvarer kan påklages særskilt til appellutvalget innen 14 dager etter at vedkommende er blitt kjent med avgjørelsen.

(4) Nødvendige utgifter til vitner erstattes kun når disse er innkalt av domsinstansen. Utgifter til sakkyndige erstattes kun når disse er oppnevnt av domsinstansen og utgiftene anses som rimelige.

(5) Når en part er til stede under muntlige forhandlinger etter anmodning fra domsinstansen, kan instansen beslutte å erstatte dennes reise- og diettutgifter etter statens satser. Tapt arbeidsfortjeneste erstattes ikke, jf. dog første ledd, annet punktum.

§11-15. Straffens ikrafttreden

(1) Dommen trer i kraft når saken er endelig avgjort. Eventuell suspensjon går til fradrag i straffen, jf. §11-9 (2).

(2) Soning av dom regnes kun i den tid den dømte er medlem av NIF. Ved utmeldelse blir soning utsatt og løper videre ved en eventuell innmeldelse.

§11-16. Overprøving

(1) Partene kan anke en avgjørelse til NIFs appellutvalg. Avgjørelser fattet av et særforbunds domsutvalg påankes til særforbundets appellutvalg, eventuelt til NIFs appellutvalg dersom særforbundet ikke har opprettet eget appellutvalg.

(2) Anken må fremsettes skriftlig og senest innen 14 dager etter at vedkommende er blitt kjent med avgjørelsen. Anken fremsettes for den domsinstans som har behandlet saken og sendes av denne sammen med sakens dokumenter til ankeinstansen.

(3) En anke som er fremsatt etter at ankefristen er utløpt, skal avvises med mindre ankeinstansen finner at oversittelsen ikke bør legges den ankende til last eller det av særlige grunner finnes rimelig at anken likevel blir prøvd.

(4) Anken skal behandles så snart som mulig. Bestemmelsene i §11-12 får tilsvarende anvendelse.

(5) Ankeinstansen kan:

- a) avvise saken pga. formelle feil,
- b) oppheve underinstansens avgjørelse, sende saken tilbake til ny behandling og gi retningslinjer for den nye behandling,
- c) stadfeste den påankede avgjørelsen,
- d) avsi ny dom.

§11-17. Offentliggjøring. Taushetsplikt

(1) En straffesak er ikke offentlig før det er besluttet å påtale forholdet. Det organisasjonsledd som påtaler forholdet, kan bestemme at beslutningen om påtalebegjæring skal gjøres offentlig kjent.

(2) Forhandlingene i domsinstansene er offentlige med mindre domsinstansen selv, eller domsinstansen etter begjæring fra en av partene, finner at forhandlingene skal gå for lukkede dører.

(3) Domsinstansens avgjørelse er i sin helhet offentlig. Domsinstansen kan, når det foreligger spesielle grunner, bestemme at kun domsslutningen skal gjøres offentlig kjent.

§11-18. Gjenopptagelse

(1) Til fordel for den som er ilagt straff, kan en sak som ellers er endelig avgjort av NIFs dømmende instanser, gjenopptas når det fremkommer opplysninger som man

antar ville ha medført et annet resultat. Til skade for den som er frifunnet, kan en sak som ellers er endelig avgjort, gjenopptas når det på grunn av egen tilståelse eller andre nye opplysninger eller bevis er overveiende sannsynlig at vedkommende er skyldig i en straffbar handling.

(2) Begjæringen om gjenopptagelse sendes den instans som sist har avgjort saken. Blir begjæringen om gjenopptagelse avslått, kan den overprøves unntatt for avslag behandlet av NIFs appellutvalg.

(3) Blir begjæringen om gjenopptagelse tatt til følge, bestemmer gjenopptakelsesinstansen hvordan saken videre skal behandles og kan selv avgjøre saken.

(4) Bestemmelsene i §11-12 får anvendelse så langt de passer.

§11-19. Benådning

Idrettsstyret kan etter søknad, når særlige omstendigheter taler for det, gi benådning.